

arbejdsløse, og ikke særligt blandt de udlærte Slagtere, Pølsemagere og Tarmsvende.

Yderligere er Arbejdets Tilendebringelse jo begrænset af det Antal Svin, der maa og kan slagtes pr. Dyrlægge pr. Time.

Der vil saaledes ikke for Slagteriernes Vedkommende opnaas det tilsigtede ved en Udligning af Arbejdstiden inden for en bestemt Periode.

Med Hensyn til Lovforslagets § 4, Stk. d., maa vi opponere imod, at Arbejdsgiverens Ret til uhindret at skønne om Overarbejdets Nødvendighed ikke opretholdes, ud fra den Betragtning, at eventuel Vægning fra Arbejdernes eller Tillidsmændenes Side kan medføre Tab, hvis Rækkevidde kun Arbejdsgiveren kan overse — hvorimod der ikke kan siges at være sket Tab af Værdier, saafremt Arbejdsgiverens Skøn i Tvistemaalstilfælde skulde underkendes af Arbejdsraadet.

Refererende til § 5, Stk. 3, og Bemærkningen dertil skal vi anføre, at da Arbejderne oppebærer overenskomstmæssig fastsat Ugeløn, vilde det være rimeligt at anføre, at der i Ugelønnen fradrages for et Antal Timer efter normal Timeløn, svarende til det Antal Overarbejdstimer, der i den paagældende Uge udlignes.

Vi skal tillade os at foreslaa, at der tilføjes dette Lovforslag en Bestemmelse om, at Andels- og Privatslagterier samt dertil knyttede Virksomheder er helt fritaget for at falde ind under de i Lovforslaget anførte Bestemmelser.

Med Højagtelse

Andels- og Privatslagteriernes Arbejdsgiverforening.

C. Trautmann.
